

Et Vamp i endring

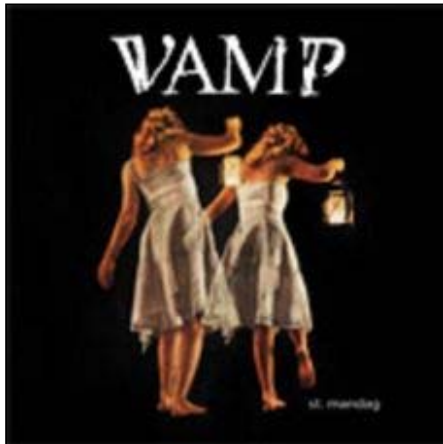

«St. Mandag»

Det er alltid en viss risiko forbundet med vokalistskifter. Her er Vamp med studioalbum nummer åtte og vokalist nummer tre, 27 år gamle Paul Hansen.

Kjetil Wold

Publisert 17.10.2008 07:41 - Oppdatert 17.10.2008 13:16

Det nye Vamp-produket er slutten på en epoke og

Han har en solid stemme. Ikke like rommelig og rå som forgjengeren Vidar Johnsen. Men røff, søkende og effektiv. Dessuten synger han på kav haugesundsk.

Best er han på de herlige livsbejaende bajasrockerne (for eksempel åpningssporet «Velkommen inn») og de mildt humoristiske visepopperne («Kanskje, kanskje ikke», «Ta meg med»). Men han kaver litt mer i de dypt alvorfulle balladene - som «Avsted» og «Ved pianoet/konkylie». Disse sangene skriker etter både en filosof og tryllekunstner av en vokalist.

Harald Sverdrups poesi i «Ved pianoet/konkylie» er abstrakt og krevende. Hva skal man egentlig gripe tak i? Og «Avsted» med sine krevende og kanskje ikke alltid like forløste Odin Staveland-linjer:

«For du ska våkna våt / og livredd i ein båt / med puter som ror»
Puter som ror?

«St. Mandag» byr oss på mange måter et nytt Vamp. For nå er også bandsjef Øyvind Stavelands sønn Odin med i bandet - som låtskriver, tangentspiller og generell multimusikant. Han setter sitt klare kompositoriske preg på albumet med de fire sangene «St. Mandag», «Velkommen inn», «Tvangstankar» og «Avsted» - alle hvor han har skrevet både tekst og melodi. Han har også vært med på å skrive «På bredden» og «Ved pianoet/Konkylie». Dessuten er vokalist Paul Hansen delkomponist på «Ta meg med» og avsluttende «Amanda». Førstnevnte en sprek hasagai-popper og sistnevnte en flott vise: Akustisk spinkel, men full av personlighet.

Vi merker oss også at Kolbein Falkeid kun er representert med to tekster denne gang, begge tonsatt av Øyvind Staveland - «Velsigne deg» og «Aldri». Begge drevet fram i det livsalvoret som kjennetegner Vamp på sitt beste: Sanger man stopper opp ved, fordi man instiktivt føler at de representerer noe vesentlig og viktig. Falkeid er høvdingen som taler til folket og Staveland senior hans tvisynte tolker.

«St. Mandag» føles som slutten på en epoke og starten på en ny. Ikke mange band setter seg sjøl i en slik kreativt krevende setting drøye 15 år ut i karrieren. Resultatet er spennende. Men også svært ujevnt - særlig tekstmessig. Neste plate gir antakelig noen klarere svar på hvor «nye» Vamp er på vei - og om det skal greie å forvalte den krevende arven etter Falkeid.

«St. Mandag»

Vamp:

(Major Studio)